

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 20.2.2014 г.
COM(2014) 97 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА И ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

**Първа фаза от прилагането на Рамковата директива за морска стратегия
(2008/56/ЕО)**

**Оценка и насоки на Европейската комисия
{SWD(2014) 49 final}**

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА И ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

Първа фаза от прилагането на Рамковата директива за морска стратегия (2008/56/ЕО)

Оценка и насоки на Европейската комисия

Само пет години след влизането в сила на Рамковата директива за морска стратегия (РДМС) настоящият доклад отбелязва края на първата фаза за определяне на амбициите за нейното прилагане. Предприето бе безпрецедентно начинание за събиране на данни и анализ, по време на което държавите членки предоставиха оценка на състоянието на своите морета (първоначалната оценка), определиха какво считат за „добро състояние на околната среда“ (ДСОС) по отношение на своите морски води и определиха поредица от цели, за да се преодолее разминаването между настоящото положение и това, което те искат да осъществят до 2020 г. — срока, в който трябва да се постигне добро състояние на околната среда. Начинанието предостави възможност за широк обществен дебат относно защитата на морската среда, по време на изпълнението му бе събран голям обем от знания за нашите морета и океани и то даде допълнителен тласък на по-нататъшното регионално сътрудничество, по-специално по линия на регионалните морски конвенции (РМК). Същевременно оценката на Комисията на докладите на държавите членки поражда загриженост: определянето от държавите членки на добро състояние на околната среда и на пътя за неговото постигане показва като цяло ограничени амбиции, като често пъти не се вземат предвид съществуващите задължения и стандарти и липсва последователност в рамките на Съюза, дори между съседни държави в рамките на един и същ морски регион.

До декември 2013 г.¹ почти всички съответни държави членки предоставиха своите доклади на Европейската комисия. Настоящият доклад отразява факта, че за някои държави членки са налични само частични данни, както и че една държава членка въобще не е представила доклад. В случаите, когато това бе счетено за целесъобразно, Европейската комисия започна процедури за нарушение. Едновременно с правните действия тя ще обмисли как да информира държавите членки за своите насоки и оценка, които не са включени в настоящия доклад, след като те предоставят цялостни доклади.

Въз основа на този анализ, в настоящия доклад са представени насоки² под формата на препоръки, които следва да се изпълняват на равнище ЕС и на регионално и национално равнище. Вместо да отправя съвет за възобновяване на докладването, в рамките на което са установени недостатъци, в настоящия доклад и в приложения работен документ на службите на Комисията тя очертава проактивен, ориентиран към бъдещето подход. Целта е да се предоставят конкретни насоки за това как да се

¹ За актуалното състояние относно докладването от държавите членки вж. работния документ на службите на Комисията: „Първи стъпки при прилагането на Рамковата директива за морска стратегия — оценка в съответствие с член 12 от Директива 2008/56/ЕО“ Държавите членки без брегова линия не бяха длъжни да докладват във връзка с РДМС.

² Съгласно изискването в член 12 от Рамковата директива за морска стратегия.

преодолеят установените проблеми, така че напредъкът при по-нататъшното прилагане да изисква по-малко разходи и да бъде по-ефективен.

В работния документ на службите на Комисията.³ придружаващ настоящия доклад, се съдържа по-подробен анализ на докладите на държавите членки относно съдържащия се в директивата набор от единадесет качествени дескриптори на морската среда (напр. биологично разнообразие, чужди видове, видове риби, здраве на хранителните мрежи, замърсители, отпадъци, подводен шум) наред с по-подробни препоръки и специфични за конкретните държави оценки и препоръки. На по-късен етап през 2014 г. Съвместният изследователски център на Европейската комисия ще изготви задълбочени оценки на по-голям брой технически аспекти на докладите на държавите членки. Европейската агенция за околна среда (ЕАОС) също ще изготви заключения относно цялостното състояние на морската среда в Европа.

1. СЪСТОЯНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ МОРЕТА

Взети заедно, европейските морета надвишават по площ сухоземната територия на Европа, като приютяват в себе си богато разнообразие от уязвими и уникални морски видове, за които все още не разполагаме с достатъчно познания. Морските екосистеми са подложени на все по-голям натиск от страна на човешките дейности както по суша, така и по море, тъй като 41 % от европейското население живее в крайбрежните райони и зависещите от морската среда икономически дейности се увеличават. Докладите на държавите членки потвърждават, че европейските морета не са в „добро състояние на околната среда“.

Съществуват редица различни причини за тези резултати, и по-специално:

- 39 % от рибните запаси в североизточната част на Атлантическия океан и 88 % от рибните запаси в Средиземно и в Черно море все още са подложени на прекомерен улов, като положението се подобрява твърде бавно,⁴
- Замърсяването на морската среда в отделни зони намалява, но равнищата на хранителни съставки и на някои опасни вещества като цяло все още са над допустимите граници. Особено голямо намаляване на кислорода в резултат на замърсяването с хранителни съставки се наблюдава в Балтийско и в Черно море.
- Отпадъците в морските води, най-вече пластмасовите, представляват все по-голям проблем в световен мащаб и в ЕС. В стомасите на над 90 % от морските птици от вида на буревестниците в Северно море се откриват пластмасови отпадъци, а на стометров участък от плажната ивица на Атлантическия бряг са установени средно 712 вида отпадъчни материали. Последиците от този все по-голям проблем са разнородни и техният мащаб все още не е напълно известен.

³ Работен документ на службите на Комисията: „Първи стъпки при изпълнението на Рамковата директива за морска стратегия — оценка в съответствие с член 12 от Директива 2008/56/ЕО.“

⁴ Съобщение на Комисията до Съвета относно консултация за възможностите за риболов през 2014 г. COM(2013) 319 final.

- Изменението на климата, въпреки че не е подложено на пряко оценка по линия на РДМС, също допринася за по-нататъшното влошаване на състоянието на морските екосистеми.

Необходимо е да се положат повече усилия, за да се изпълни целта за 2020 г. за постигане на добро състояние на околната среда като част от пълно, адекватно, последователно и съгласувано прилагане на РДМС.

2. ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ НА ОЦЕНКАТА

Комисията прилага набор от принципи, за да оцени дали докладваната информация от държавите членки представлява пълна, адекватна, последователна и съгласувана рамка съгласно изискванията в член 8 (първоначална оценка), член 9 (определяне на добро състояние на околната среда) и член 10 (екологични цели) от директивата.⁵ По-специално Комисията разглежда дали:

- всички съответни дескриптори и всички морски води са обхванати в докладите на държавите членки за всички съответни разпоредби;
- определянето на добро състояние на околната среда е конкретно и количествено, което дава възможност да се оцени напредъкът към неговото осъществяване;
- определенията за добро състояние на околната среда в един и същ морски регион или подрегион са съгласувани помежду си;
- в първоначалната оценка са отразени наличните научни знания в обхванатите от Директивата области и се дава възможност за определяне на базово равнище, което да се прилага в бъдеще;
- в определените цели са отразени констатациите от първоначалната оценка и определянето на добро състояние на околната среда, за да се даде възможност на държавите членки в действителност да постигнат добро състояние на околната среда до 2020 г.;
- държавите членки са взели предвид съществуващите разпоредби и политики на ЕС в областта на морската среда, както и установените в регионалните морски конвенции (РМК) съответни стандарти, когато липсва стандарт на ЕС.

⁵

Съгласно член 12 от РДМС: „Въз основа на всички нотификации съгласно член 9, параграф 2, член 10, параграф 2 и член 11, параграф 3 за всеки морски регион или подрегион Комисията оценява дали в конкретния случай на всяка държава членка нотифицираните елементи съставляват подходяща рамка за удовлетворяване на изискванията на настоящата директива и може да поиска съответната държава членка да предостави всякаква допълнителна информация, която е налична и необходима. При съставянето на своите оценки Комисията съобразява последователността на рамковите действия в различните морски региони или подрегиони и на територията на Общността.“

Тези принципи са посочени подробно в редица въпросници⁶. Неспазването на един или на няколко от тези принципи води до оценка на докладваната информация като „частично адекватна“ или „неадекватна“, като „непоследователна“ и/или като „ниска“ или „средна“ по отношение на последователността. Спазването на всички тези принципи, дори на минимално равнище, води до оценка на информацията като „адекватна“, „последователна“ и „съгласувана“.

Само ако горепосочените критерии се спазват от всички държави членки, би могло да се каже дали въведените политики насочват ЕС като цяло към постигането, до 2020 г., на *„екологично разнообразни и динамични океани, които са чисти, здравословни и продуктивни“*.⁷ Понастоящем обаче това не е така. Няколко примера за онагледяване на проблема:

- държавите членки предоставиха различни списъци на видове и местообитания, като някои от тях не бяха взели предвид списъците, посочени в Директивата за местообитанията, а други не посочваха местообитания, намиращи се в техни води;
- държавите членки идентифицираха различни замърсители сред посочените в списъка на приоритетни вещества съгласно Рамковата директива за водите, като се съсредоточиха върху някои от тях, а не включиха други;
- само няколко държави членки ясно посочиха, че всички рибни запаси следва да се експлоатират на или под равнищата на максималния устойчив улов.

Оценката на Комисията обаче не следва да се тълкува предимно по отношение на спазването на директивата. Целта на оценката по-скоро е да даде възможност на Комисията да предостави насоки на държавите членки относно целите на директивата, които следва да се постигнат, както и да се обрисова картина на актуалното състояние на нейното прилагане. В крайна сметка, като същевременно признава, че докладването е сериозно начинание за държавите членки, особено с оглед на кратките срокове, оценката на Комисията е толкова точна, колкото е точна получената от нея информация. Докато някои от докладите са с много добро качество, при други се забелязват пропуски или противоречия.

3. ОСНОВНИ КОНСТАТАЦИИ

1) Изчерпателна оценка

Оценката на състоянието на морските води в ЕС е цялостна и включва социално-икономически съображения. Като обединява богата информация, тя дава възможност за по-добро разбиране на натиска и въздействието на човешките дейности и последиците от тях за морските видове. По-специално биологичното разнообразие, чуждите видове,

⁶ Вж. цитирания по-горе работен документ на службите на Комисията.

⁷ РДМС, член 3.5.

отпадъците в морските води и подводният шум са разгледани по по-систематичен начин, отколкото преди. Докладите на по-голяма част от държавите членки обхващат повече членове и по-голям брой дескриптори, което дава възможност за много широк поглед върху състоянието на морската среда в Европа. Въпреки това качеството на докладите широко варира между отделните държави, а това на отделните дескриптори широко варира в рамките на отделните държави.

По-голямо внимание се обръща на инструменти като Рамковата директива за водите, Общата политика в областта на рибарството и политиката на ЕС в областта на биологичното разнообразие в морската среда. Това има съществен принос за съгласуваността на политиките, която води до по-задълбочено междусекторно сътрудничество и диалог в рамките на ЕС.

Работата по РДМС поражда и е съпътствана от нововъведения във връзка с РМК, като показва взаимното допълване на работата на равнище ЕС и на регионално равнище в областта на морската политика и предоставя взаимна полза за всички заинтересовани страни. Извършената работа по РМК е отразена в различна степен в докладите относно състоянието на моретата, обхванати от конвенциите, с цел да бъде включена в първоначалните оценки на държавите членки. Държавите членки също така са разработили на регионално равнище нови показатели, цели и методи и са постигнали съгласие относно необходимостта от подобряване на координацията на регионално равнище.

И накрая, в държавите членки бяха организирани обществени консултации,⁸ които доведоха до дебат със заинтересованите страни относно равнището на амбициите в областта на морската политика в рамките на ЕС и извън него

Следователно като цяло първата фаза от прилагането на Рамковата директива за морска стратегия изведе ЕС с една стъпка по-близо до конкретното прилагане на основания на екосистемите подход по отношение на управлението на човешките дейности, които оказват въздействие върху нашите морета — концепция, заложена в основата на директивата. Придобит е ценен опит на равнище ЕС, както и в държавите членки и по отношение на регионалните морски конвенции.

2) Адекватност

Въпреки тези положителни аспекти Европейската комисия също така констатира несъответствия в данните, предоставени от държавите членки; дори и държавите членки с най-добри показатели все още трябва да се справят с конкретни недостатъци.

Първоначалната оценка на държавите членки съгласно член 8 предоставя доказателства, на които се основава прилагането на директивата. Въпреки това в докладите за първоначалната оценка често се съдържа само частичен преглед на

⁸ Европейската комисия получи информация от 17 държави членки относно процесите на обществена консултация, които се изискват по член 19 от РДМС. За повече информация вж. работния документ на службите на Комисията.

състоянието на морската среда, който невинаги отразява наличните знания в тяхната пълнота.

Наличието на пропуски в данните в докладите на държавите членки е неизбежно, тъй като все още съществуват значителни пропуски в знанията по въпросите във връзка с морето, а обхватът на оценката, която се изисква в член 8 от РДМС, е много изчерпателен. Въпреки това само няколко държави предлагат стратегия за това как да се попълнят съществуващите пропуски в данните преди следващия цикъл на докладване, например чрез бъдещи планове за мониторинг на национално или регионално равнище. Резултатите от научноизследователските проекти, насочени по-специално към отстраняването на пропуските в познанията в морските въпроси, които се отнасят до единадесетте дескриптора от РДМС, невинаги се използват в пълна степен. И накрая, държавите членки не са използвали първоначалната оценка за определяне на базово равнище — това е пропусната възможност, която затруднява, а в някои случаи прави невъзможно измерването на пътя, който остава до целта.

Освен това адекватното определяне на добро състояние на околната среда съгласно член 9 е от особено значение през тази първа фаза от прилагането, тъй като то определя равнището на амбициите, които държавите членки се ангажират да постигнат до 2020 г.

По-голяма част от държави членки докладваха за добро състояние на околната среда по отношение на всички дескриптори, а някои поставиха амбициозни референтни показатели чрез определянето му. Въпреки това, повечето от държавите не излизат извън рамките на определените в директивата основни параметри за добро състояние на околната среда. Например редица от тях не са включили качествени или обяснителни елементи, които биха онагледили понятието и биха осигурили добавена стойност, амбиции и ясно определени цели. Доброто състояние на околната среда също така често не е установено по измерим начин, поради което на практика е невъзможно да се оцени до каква степен това състояние е постигнато. Високите амбиции с качествено измерение при определянето на добро състояние на околната среда, когато изобщо съществуват, са по-скоро с пожелателен характер.

Освен това държавите членки в някои случаи не се основават систематично на съществуващото законодателство на ЕС и на стандартите на РМК. Това може да се дължи на факта, че връзката между РДМС и останалото съответно законодателство може да не е достатъчно ясна за всички. В повечето случаи обаче някои държави членки са възприели „селективен“ подход, при който съществуващите правила, цели и пределно допустими стойности се вземат предвид само частично. Ако тази ситуация остане непроменена, постигането на добро състояние на околната среда, както е определено понастоящем, би довело само до скромно подобрене на качеството на нашите океани.

Същите заключения могат да се направят във връзка с определените цели съгласно член 10 от РДМС. Държавите членки са определили голямо разнообразие от цели, които се различават по тяхното равнище на амбициозност и специфичност. Най-същественото е, че определените екологични цели в някои случаи не са достатъчни, за да се постигне добро състояние на околната среда.

3) Последователност

Друг общ повод за загриженост е липсата на последователност при прилагането на директивата от държавите членки. По-специално, не всички са взели предвид логическата връзка между първоначалната оценка (отправната точка), определянето на добро състояние на околната среда (крайната цел) и целите (необходимите усилия за постигането на целта, като се започне от отправната точка). Някои държави членки не са направили ясно разграничение между определянето на добро състояние на околната среда и самите цели или не са взели предвид своята първоначална оценка при разработването на целите, поради което един всеобхватен, цялостен процес се е превърнал в поредица от несвързани докладвания.

4) Съгласуваност

Регионалното сътрудничество по линия на РМК, насочено към защита на морските води на ЕС, е добре развито. По линия на РМК са поети значителни ангажименти за прилагане на основания на екосистемите подход и за подпомагане на прилагането на РДМС. За съжаление държавите членки използват по различен начин резултатите от регионалното сътрудничество в рамките на своите морски стратегии. Понякога съответната дейност, която се развива по линия на РМК, е извършена прекалено късно, но дори когато е била навременна, тя невинаги е отразена в националните доклади.

Това води до липса на съгласуваност в рамките на ЕС, а също така в един и същ морски регион или подрегион (както се изисква съгласно член 3, параграф 5, буква б) и член 5, параграф 2 от РДМС). Докато съгласуваността в рамките на ЕС варира в широки граници и в някои региони и по отношение на някои дескриптори е на високо равнище, цялостното равнище е умерено до ниско. Държавите членки в североизточната част на Атлантическия океан показват най-високото равнище на съгласуваност (макар и със значителни възможности за подобрение), докато съгласуваността във връзка със Средиземно море и особено във връзка с Черно море е на ниско равнище (въпреки че по отношение на тези два региона могат да се извършат само частични оценки).

Така че в ЕС липсва всеобщо разбиране за добро състояние на околната среда, дори на (под)регионално равнище. В рамките на ЕС съществуват над 20 различни определения за добро състояние на околната среда и поради това няма общи или съпоставими цели.

4. ПРЕПОРЪКИ И СЛЕДВАЩИ СЪПЪРЖАЩИ

Анализът на първата фаза от прилагането на РДМС ясно показва, че е необходимо да се постигне много по-голям напредък, за да се избегне недостатъчен, неефективен, частичен и свързан с излишни разходи подход за защита на морската среда.

Степента на съпоставимост на докладването на държавите членки е ниска и затруднява координираните действия и анализа. Поради това ще бъде трудно не само да се постигне добро състояние на околната среда до 2020 г., но дори да разберем колко далеч сме от постигането на целта. Това също така ще лиши икономическите оператори от правото на равнопоставеност в ЕС и неговите морски региони. Това ще застраши голяма база от ресурси, без които „синият растеж“ няма да бъде устойчив в дългосрочен план.

Понастоящем се открива възможност за подобряване на това положение с оглед на предстоящото разработване на програми за мониторинг и програми от мерки, планирани съответно за 2014 г. и 2015 г. Те ще осигурят по-добри резултати при по-ниски разходи, ако са координирани или разработени съвместно в държавите членки.

1) Извлечени досега поуки

В очакване на резултатите от настоящата оценка Комисията и държавите членки вече извлякоха редица поуки и ги преобразуваха в конкретни инициативи:

- Общата стратегия за прилагане на РДМС⁹ бе адаптирана към новите предизвикателства и бе разработена нова работна програма за прилагането на РДМС¹⁰ за периода 2014—2018 г. съвместно с държавите членки, РМК и други заинтересовани участници. В съвместната програма се определят ключови етапни цели, засилва се сътрудничеството с РМК и се предвижда разработването на насоки, които имат за цел подобряване на общото разбиране за изискванията на РДМС.
- На държавите членки се предоставя допълнително подпомагане във връзка с прилагането чрез проекти с практическа насоченост, съобразени с конкретните условия, които се, финансират в рамките на интегрираната морска политика на ЕС. Тези проекти са предназначени например за подобряване на прилагането на директивата в Средиземно и Черно море.
- Предприети са стъпки за рационализиране и опростяване на задълженията на държавите членки по отношение на докладването, както и за използване на съществуващите доклади съгласно съответното законодателство въз основа на принципа „еднократно докладване, многократно използване“.

2) Пътят, който трябва да се следва

Извън рамките на извлечените поуки е необходимо да се положат много по-големи усилия в рамките на настоящия цикъл на прилагане и преди повторното докладване през 2018 г. Това ще изисква не само редица конкретни действия и по-високо равнище на амбиции, но също така различен начин на мислене за това как да се прилага РДМС, за да се отстранят посочените недостатъци.

В краткосрочен план и в съответствие с член 12 от РДМС от съществено значение е да се гарантира, че аспектите, които досега са с най-голям положителен ефект за прилагането, се използват пълноценно и че установените слабости не засягат неблагоприятно бъдещото прилагане на РДМС. За тази цел държавите членки следва своевременно да обърнат сериозно внимание на следните препоръки, включително при изготвянето на програмите за мониторинг и програмите от мерки. По-специално държавите членки следва да:

⁹ Директивата изисква от държавите членки подробни и координирани входящи данни. За да се улесни тази дейност, държавите членки и Европейската комисия изготвиха неофициална програма за сътрудничество, наречена обща стратегия за прилагането.

¹⁰ Работната програма е договорена като част от общата стратегия за прилагането : http://ec.europa.eu/environment/marine/eu-coast-and-marine-policy/implementation/index_en.htm

- използват програмите за мониторинг, за да отстранят недостатъците и пропуските, посочени в първоначалната оценка;
- използват систематично като минимални изисквания стандартите, които произтичат от законодателството на ЕС (Общата политика в областта на рибарството, Рамковата директива за водите, Директивата за местообитанията и т.н., както и предложението за директива за установяване на рамка за морско пространствено планиране и интегрирано крайбрежно управление¹¹ след влизането ѝ в сила). При отсъствие на такива стандарти държавите членки следва да използват специфичните за регионите общи показатели, разработени по линия на съответните РМК и програмите от мерки;
- да преразглеждат и, когато е възможно, да актуализират своето определяне за добро състояние на околната среда и свързаните с него цели при изготвянето на програмите за мониторинг и програмите от мерки, за да се даде възможност за последователен подход между различните разпоредби *в рамките на регионите и между регионите*;

Освен това, при констатиране от страна на Комисията недостатъци държавите членки следва възможно най-скоро и не по-късно от 2018 г. значително да подобрят качеството и последователността на своето определяне за добро състояние на околната среда, на първоначалните си оценки и на своите екологични цели, за да се гарантира, че вторият цикъл от прилагането ще доведе до по-големи ползи. По-специално би трябвало да се предприемат следните действия:

- до 2015 г. да се преразгледа, засили и подобри настоящото Решение 2010/477/ЕС на Комисията относно добро състояние на околната среда с цел изготвяне на по-ясен, по-опростен, по-съдържателен, по-съгласуван и по-съпоставим набор от критерии за добро състояние на околната среда и методологични стандарти; в това преразглеждане също така може да вземе под внимание въздействието на изменението на климата върху оценката за добро състояние на околната среда¹²;
- да се преразгледа и при необходимост да се преработи приложение III към РДМС, както и да се разработят специфични насоки, за да се гарантира по-съгласуван и по-последователен подход по отношение на оценките през следващия цикъл на прилагане;

да се прилага съвременна и ефективна система за обмен на данни и информация между ЕС (ЕАОС) и регионалните морски конвенции („Европейската информационна система за водите — WISE-Marine“) чрез пълноценно възползване от текущите промени, за да се подобри достъпността и оперативната съвместимост на морските данни чрез инициативата „Познания за морската среда 2020“;

¹¹ Предложение за директива за установяване на рамка за морско пространствено планиране и интегрирано крайбрежно управление, COM (2013)133 final.

¹² Както е посочено в SWD (2013) 133 final (като част от приетата от Комисията „Стратегия на ЕС за адаптация към изменението на климата“).

- извършените оценки да се използват систематично за целите на друго съответно законодателство на ЕС или от държавите членки по линия на РМК чрез подготвителна работа, която да започне незабавно;
- да разработят планове за действие, координирани на (под)регионално равнище, с цел отстраняване на посочените недостатъци най-късно до 2018 г.¹³

И не на последно място, регионалното сътрудничество трябва да бъде в самата основа на прилагането на РДМС и да оказва влияние върху националните процеси на прилагане, а не обратното. На регионално равнище Комисията и държавите членки трябва да си сътрудничат с други договарящи страни в контекста на регионалните морски конвенции, да стимулират по-нататъшно сътрудничество на регионално или подрегионално равнище, като се отчита, че всяка РМК има своите особености. Освен това държавите членки следва систематично да използват резултатите в националните процеси на прилагане. Комисията и държавите членки следва да продължат дискусията по въпроса как най-добре да се насърчи регионалното сътрудничество и по-нататъшното засилено сътрудничество с регионалните морски конвенции, по-специално с цел допълнително синхронизиране на работните програми.

Тези препоръки имат за цел да се осигури ясна рамка за постепенно подобряване на подхода за сътрудничество при прилагането на РДМС, с постепенни стъпки и цели, които следва да бъдат изпълнени на всички съответни равнища. Ако се изпълнява по цялостен и бърз начин от всички, тази рамка ще спомогне за постигането на необходимата спешна радикална промяна в политиката доста преди 2018 г. и ще подобри начина, по който заедно вземаме мерки за защитата на нашите океани и морета през краткото време, което остава до 2020 г.

Като част от своя доклад относно програмите от мерки¹⁴ Европейската комисия възнамерява през 2016 г. да извърши повторна оценка, в която да провери дали описаният по-горе подход за сътрудничество се прилага и дава резултати или дали са необходими допълнителни действия, за да се гарантира правилното прилагане на РДМС. Преразглеждането на решението за добро състояние на околната среда през 2015 г. и засилването на регионалното сътрудничество са основни елементи от този подход. Същевременно, при необходимост Европейската комисия може да се възползва от възможността да започне допълнителни процедури за нарушение, за да гарантира правилното прилагане на РДМС.

5. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Твърде уязвимите морски екосистеми на ЕС са подложени на нарастващото въздействие на човешките дейности. Прилагането на РДМС и превръщането на основания на екосистемите подход в научно обоснована действителност в морската среда, като същевременно се работи съвместно със съседните на ЕС държави, са свързани с много предизвикателства, но са задачи от първостепенно значение. През

¹³ Тези планове за действие биха могли да се основават на подхода за структурирана рамка за прилагане и информиране и в тях да се определят различните стъпки, които следва да се предприемат от държавите членки с цел подобряване на прилагането (вж. COM(2012) 95).

¹⁴ Член 16 от РДМС.

първата фаза от прилагането на РДМС бяха установени важни етапни цели на европейско, регионално и национално равнище, което представлява сериозно усилие. Въпреки това ЕС все още е твърде далеч от постигането на целта за здрава природна среда в океаните и моретата. Постигането на тази цел до 2020 г., след по-малко от седем години, предполага подновени и увеличени усилия и бързи и важни промени в начина, по който заедно работят държавите членки, Европейската комисия, регионалните морски конвенции и други съответни организации, като се съсредоточат върху съвместните действия и планиране, както и върху съгласуваността на политиката между отделните сектори. По-задълбоченото сътрудничество във връзка с програмите за мониторинг и програмите от мерки, по-амбициозното регионално сътрудничество и по-ясното разбиране за ролите, отговорностите и задълженията на всички страни ще улесни свързана с по-малко разходи и по-ефективна защита на морската среда. Предпоставка за това е и цялостното прилагане на законодателната рамка на ЕС по отношение на замърсяването от наземни източници, както и полагането на по-системни усилия за постигането на интегрирано управление на крайбрежната зона. Тези действия представляват необходимия минимум, ако ЕС иска да постигне успех при прилагането на РДМС, като защитава своите океани и морета, както и да гарантира, че неговите морски води ще осигуряват устойчив източник на развитие за идните поколения.